

«ὦ φίλε τῆς ψυχῆς μου! Ἐπὶ τέλους ἔχω τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρός μου νὰ μείνω ἐλευθέρα. Τόσον μόνον, — καὶ οὔτε ὑπάρχει ἐλπίς ἄλλη. Ἀλλὰ εἶμαι εὐγνώμων καὶ διὰ τοῦτο. Ἀμαρτάνω γράφουσα αὐτὰς τὰς λέξεις; Ἐλπίζω ὄχι. Πῶς νὰ μὴ τὰς γράψω εἰς τὸν μόνον κύριον τῆς ψυχῆς μου — τῆς ἀγάπης μου ὄλης;»

[Ἐπεταί συνέχεια] Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν ὑπὸ Δ. Β.

ΕΥΤΥΧΙΑ

Βλέπεις ἐκεῖ τὸν οὐρανὸν
εἰς τὸ ἀπέναντι βουνό;
Θαυρεῖς καὶ θὰ τὸν πιάσης,
ἀλλ' ἅμα ἐκεῖ φθάσης

Ἐπέταξε κι' ἀκούμπησε στὸ λόφο τὸν ἀντικρυνό.

Κ' ἡ εὐτυχία πτερωτὴ
ὄαν τὸν ὀρίζοντα κι' αὐτὴ,
ἐγέλασε πολλὰς φοραῖς
πολλοὺς μ' ἐλπίδες καὶ χαραῖς
ποῦ θέλουν νὰ πιάσουνε τὴν μάγισσα τὴν ζη-
[λευτή.

Ἐτοί κι' ἐγὼ γιὰ μιὰ φορὰ
μὲ τῆς ἐλπίδος τὰ πτερά
δοκίμασα ν' ἀπλώσω
στὴν ζηλευμένη τόσο...

Μὰ πέταξε καὶ μ' ἐκλείψε γιὰ πάντα τὴ χαρά.

Ἐν Κων/πόλει.

ΕΥΑ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ μέθη παρὰ τοῖς ζώοις.

Ἐν σχέσει πρὸς «τὴν μέθη παρὰ τοῖς ζώοις» γράφει τις εἰς βερολίνειον ἐφημερίδα ὅτι εὐρέθῃ εἰς θέσιν νὰ κάμη ἀκριβεῖς παρατηρήσεις εἰς παπαγάλλους, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐλαττωματικὴν κλίσιν ἣν πρὸς τὸ πίνειν ἔχουσι τὰ πτηνὰ ταῦτα. «Κατέχω, παρατηρεῖ οὗτος, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δύο παπαγάλλους, ἕνα πρᾶσινον ἀρκετὰ ἡλικιωμένον (ἀπὸ τοῦς λεγομένους Surinam-Amarone) καὶ ἕνα φαϊόχρου μικρόν, κάλλιστα ὀμιλοῦντα, ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, ὅπουθεν οἱ εὐφρέστατοι ὀμιληταὶ προέρχονται. Ἐπ' ἀμφοτέρων ἐπειραματίσθη, καὶ εὗρον ὅτι μεγάλως βέβουσι πρὸς τὰ οἶνοπνευματώδη ποτά, ἀλλὰ διαφόρου εἶδους, διότι ἐνῶ ὁ πρᾶσινος (θῆλυς) δεικνύει μεγαλειτέραν προτίμησιν πρὸς τὸν γλυκὺν οἶνον, τὰ ἡδύποτα καὶ τὰς λεμονάδας, ὁ ἕτερος, ὁ φαϊόχρους (ἄρρην) προτιμᾷ ὀρισμένως τὸν ζῦθον. Ὅταν ἀκούσῃ ἡ ἴδη ἀνοιγομένην

βαύκαλιν ζῦθου, ἀμέσως φωνάζει: «Ζῦθον, ζῦθον, ἡ ἀποθνήσκω», καὶ τοῦτο μὲ τὸν αὐτὸν βαθὺν τόνον μὲ τὸν ὅποιον ἐγὼ εἶχον προφέρει δίδων αὐτῷ τὸ ποτὸν ὅταν παρετήρησα ὅτι μετὰ πολλοῦ πάθους ἔπινε τὸν ζῦθον. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἐὰν τῷ ἐπέτρην, τόσον πολὺ θὰ ἔπιπεν, ὥστε θὰ ἐμέθυσκεν ἐντελῶς, δι' ὃ τῷ παρέχω μόνον ἐλαχίστην δόσιν, διότι φοβοῦμαι ὅτι περισσότερος θὰ τῷ ἦτο βλαπτικός· παρετήρησα ὁμως, ὅτι πάντοτε μετὰ τὴν πόσιν τοῦ ζῦθου ἐγίνετο πολυλογώτερος. Ἐὰν πάλιν λίαν ταχέως τὸν ἀποστερήσω τῆς πόσεως τοῦ ζῦθου, ὑδρῖζει φοβερά. Ὁ πολυμαθὴς οὗτος φαϊόχρους παπαγάλλος περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν μου, ἀφοῦ ἤδη προηγουμένως εἶχε μάθει πολλὰς Ἀγγλικὰς λέξεις, καὶ ὀλοκλήρους φράσεις τὰς ὁποίας ἀδιαλείπτως καὶ καθ' ἡμέραν ἐνθουσιεῖται, μολονότι ἔκτοτε καὶ πολλὰ ἄλλα γερμανικὰ ἔμαθε, καὶ γερμανικὰ δημοτικὰ τραγοῦδια δύναται νὰ σφυρίξῃ.

Προετοιμασίαι διὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Σικάγου.

Τὸ ἀλιευτικὸν τμήμα τῆς ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου θὰ ἔχη καὶ μίαν ζῶσαν φάλαιναν ὡς ἀξιοθέατον. Πρὸς σύλληψιν αὐτῆς διωργανώθη ἰδιαίτερα ἀποστολή, ἣτις ἐὰν ἐπιτύχη νὰ συλλάβῃ ζῶν τὸ ζῶον, θὰ τὸ ἐγκλείσῃ εἰς μίαν γιγαντιαίαν πλωτὴν δεξαμενὴν, καὶ διὰ τοῦ ποταμοῦ St. Lorenz, θὰ μεταφέρῃ αὐτὸ εἰς Σικάγον.

Ὁ μέγιστος τυρὸς τοῦ κόσμου.

Ὁ διὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Σικάγου ἀντιπρόσωπος τῆς Καναδικῆς γαλακτοκομίας κ. Ροβέρτσων, κατεσκεύασε γιγαντιαίον τυρόν, ὅστις βεβαίως εἶνε ὁ μέγιστος τῶν μέχρι τούδε γενομένων. Ὁ τυρὸς οὗτος θὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸ Καναδικὸν διαμέρισμα τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου. Ζυγίζεται 22,000 λίτρας, 10,000 δὲ ἀγελάδες, ἐπρομήθευσαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὸ γάλα τοῦ τυροῦ τούτου. Ἡ ποιότης ἔσται ἐξαιρετος.

Τὸ ἐξωρκίσμα.

Περὶ τοῦ ἐξωρκίσματος λέγει ὁ καθηγητὴς Η. Landois τὰ ἑξῆς: Παρ' ἡμῖν ἐν Βεστρολίᾳ διύσχυρίζονται ἄνθρωποι τινες ὅτι δύναται νὰ θεραπεύσῃσι διαφόρους νόσους καὶ διαφόρους κακὰς συνηθείας τῶν ζῴων διὰ τοῦ καλουμένου ἐξωρκίσματος. Ὅταν ἴδῃ τις τὰ ἀποτελέσματα, ἀναγκάζεται νὰ σκεφθῇ βαθύτερον περὶ τοῦ πράγματος. Ἀναφέρω ἐνταῦθα περίπτωσιν τινὰ δοκιμάζων συγχρόνως νὰ δώσω καὶ τὴν ἐξηγήσιν τῆς.

Χοῖρός τις εἶχε γεννήσῃ δέκα μικρὰ χοιρίδια, ἐλίγον ὁμως μετὰ τὴν γέννησίν των τὰ ἔφαγεν ἅπαντα. Τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἀπέκτησε πάλιν ἀρκετὰ καὶ ἤρχισε πάλιν νὰ τὰ καταβροχθίζει. Δύο εἶχεν ἤδη φάγει ὅτε γυνὴ τις διηγήθη ὅτι γνωρίζει ἄνθρωπον, ὅστις διὰ τοῦ ἀπλοῦ ἐξωρκίσματος δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν χοῖρον τῆς κακίστης ταύτης συνηθείας. Ὁ κάτοχος ἐγέλασε κατ' ἀρχὰς, παρακινούμενος ὁμως ὑπὸ τῆς γυναικὸς συγκατένευσε νὰ ἔλθῃ ὁ ἐξωρκιστής. Ὁ θαυματοποιὸς οὗτος ἔθεσε πρῶτον φέμωτρον εἰς τὸν χοῖρον, εἶτα δὲ ἐπανέλαβεν ἑκατοντάκις τὰς λέξεις «γουρουνάκι κοιμήσου!»

τρίων ἐκάστοτε διὰ τῶν χειρῶν του τὸ μέτωπον τοῦ ζώου ἀπὸ τῶν ὠτων μέχρι τοῦ ρύγχους. Καὶ περιέργον πρᾶγμα! ἡ κακὴ χοίρος μετεβλήθη ἐντελῶς διότι ἐξαπλοῦται ἡ συγχορὰ ἐπὶ τοῦ ἀχόρου της, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα 8 χοιρίδια θηλάζουσι τὸ γάλα της, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῶσι ποσῶς ὑπ' αὐτῆς.

Ἐξήγησα τὸ πρᾶγμα ὑποθέσας ὅτι διὰ τῆς ἐπακαλήψεως τῆς μονοτόνου φράσεως καὶ διὰ τῆς τριβῆς μετετέθη ἡ χοίρος εἰς ὑπνωτικὴν κατάστασιν, ἀφοῦ δὲ τότε ὑπέστη ἀπαξ τὸ θήλασμα, αἰσθανθεῖσα συγχρόνως καὶ τὰ προτερήματα τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ γάλακτος, ἄφινε μετὰ ταῦτα τὰ τέκνα της εὐχαρίστως νὰ θηλάζωσι. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι τὸ τσακίσι περιπαιχόμενα «ἐξώρκοισμα» δὲν εἶναι ἐντελής μῦθος, ἀλλ' ἀνάγεται μᾶλλον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὑπωτισμοῦ.

Μάρτυρες τῆς σκηρῆς ταύτης ἦσαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ γνωστότατοι κάτοικοι τῆς πόλεως.

Τὸ ἐξώρκοισμα μεταχειρίζονται ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τραυματίων θεραπεύοντες δι' αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὰς αἱμορραγίας. Προκειμένου περὶ ἀρτηριακῶν αἱμορραγιῶν οὐδεμίαν θὰ ἔγῃ βεβαίως ἐπιρροήν, ἐπὶ φλεβικῶν ὅμως δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὠφελεῖ. Ὡς εἰς τὰς παραδόσεις τῶν λαῶν εὐρίσκει τις συνήθως ἱστορικὸν πυρῆνα, οὕτως καὶ εἰς τὰς παλαιὰς ταύτας συνηθείας, δυνάμεθα πολλάκις ν' ἀναγνωρίσωμεν φυσικὴν βᾶσιν' πολλάκις ὅμως συμβαίνει νὰ λησμονεῖται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἡ ἀρχικὴ αἰτία.

P*

ΧΡΟΝΙΚΑ

'Αρχαιολογικά

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἤρχισαν αἱ τακτικαὶ χειμεριναὶ συνεδριάσεις τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, αἵτινες κατὰ δεκαπενθημερίαν θὰ συγκροτῶνται. Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Βίγκελμαν πανηγυριζομένην ἐπιστημότερον συνεδρίασιν, παρήσαν πολυπληθεῖς ἀκοαταὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων λογίων καὶ οἱ πρεσβυταὶ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ ὁ τῆς Σερβίας, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν ἄλλων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν. Τὸν λόγον ἔλαβε πρῶτος ὁ κ. Δαϊρπεφελδ, ὅστις ὠμίλησε περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀναπτύξεως τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Δαϊρπεφελδ ἔχει πεποιθήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένης πρὸς τὰς ἰσχυρούσας ἄλλων σοφῶν γνώμας, φρονῶν ὅτι ἡ ἀρχαιολογία τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἔκειτο ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ παρὰ τὸ Ἀσκληπιεῖον, ἔκειθεν δὲ προσεξετάθη πρὸς τὸ ΒΔ, καὶ ἀποκρούει τὴν ἰδέαν ὅτι τρεῖς μικροὶ συνοικισμοί, ὧν εἰς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἕτερος παρὰ τὴν Πνύκα, καὶ τρίτος παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον συνηνώθησαν βαθυμηδόν. Ὁ κ. Δαϊρπεφελδ κατέληξεν εἰς τὴν θερμὴν εὐχὴν, ὅτι καιρὸς εἶνε πλέον διὰ συντονωτέρας ἐπὶ τόπου ἑρευνῆς, δι' εὐρύτερον δηλονότι ἀνασκαφῶν, νὰ λυθῇ ἀμετακλήτως καὶ τὸ ζήτημα τῆς τοπογραφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Δεύτερος ὠμίλησεν ὁ κ. Βόλτερς περὶ τινος ὀρειχαλκίνου ἀγάλματος τοῦ γυμνοῦ Ἀπόλλωνος, λυθρῶν φέροντος, ὅπερ πρὸ τεσσαρακονταετίας ἀνευρέθη ἐν Πομπηῇ, ὑπεστήριξε δὲ τὴν γνώμην ὅτι εἶνε ἔργον τῆς ἐ' ἢ τῆς δ' ἑκατονταετηρίδος π. Χ. καὶ ὅτι μεταγενέστερον μὲν ἀπομιμούμενον δὲ ἀρχαίῃν τέχνην.

— Ὁ ἐν Ὁξωνίᾳ καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας Πέρσυ Γάρδνερ, ἄλλοτε διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἀγγλικῆς Σχολῆς, ἐξέδοτο ἐσχάτως βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Νέα κεφάλαια ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἱστορίᾳ». Περιλαμβάνει δεκαπέντε αὐτοτελεῖς διατριβὰς, συγκεφαλαιωθεῖς τὰ ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ πορίσματα τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐν Τροίᾳ, Τύρινθι, Μυκῆναις, Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν κτλ. Πολλὰ τῶν πορισμάτων τούτων εἶνε σπουδαιότατα, ὡς ἀναίρουντα πολλὰς πεπλανημένας ἰδέας ἐτι ἐπικρατούσας περὶ τῶν ἀρχαίων.

— Κατὰ τὴν ἐγγραφήμα ἐκ Φαρῶν, σταλὲν πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, ἀνεκαλύφθη ἐκεῖ ὑπὸ γεωργῶν καλλιεργούντων τὴν ἀμπελὸν του, τάφος ἀρχαίως περιέχων διάφορα ἀγγεῖα καὶ κοῦκλαν παριστώσαν κεφαλὴν αἰθίοπος, μεγάλης ἀξίας. Τὰ εὐρήματα ταῦτα παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸν ἐπιτηρητήν.

— Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀρχαιολόγος Ἐρνέστος Βαϊττιγερ ἐδημοσίωσεν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ περιοδικῷ τῆς Βρεσλαύας «Βορρᾶς καὶ Νότος» ἄρθρον μακρὸν ἐν ᾧ χαρακτηρίζει τὰς ὑπὸ τοῦ Σλήμαν ἀνευρεθείσας τρωϊκὰς ἀρχαιότητας, τὰς ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Βερολίνου νῦν εὐρισκόμενας, ὡς ἀπομιμήσεις, καὶ οὐχὶ γνήσια προϊόντα τῆς ἐποχῆς εἰς ἣν ἀποδίδονται.

Φιλολογικά

Μόλις ἐξηκοντούτης ἀπεβίωσεν ἐν Roche-Ferrand ὁ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Γαλλίας καθηγητῆς Γουλιέλμος Γκιζῶτος, υἱὸς τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ. Τὸ ἀξιολογότερον αὐτοῦ σύγγραμμα εἶνε τὸ περὶ Μενάνδρου καὶ τῆς ἑλληνικῆς κομωφδίας, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, θεωρούμενον δὲ καὶ νῦν, μετὰ 40 ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἔτη, ὡς τὸ ἀριστον τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐκδομένων ποιημάτων.

— Καθὰ γράφουσι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Φραγκοφύτης, ἐν τοῖς ἀρχαίοις τῆς Βαυμάρης ἀνεκαλύφθησαν περὶ τὰ ἑκατὸν ἀνέκδοτα ποιήματα τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ Σίλλερ, συντομωτάτα ὡς ἐπιτομῆστον καὶ ἀναγόμενα εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐπιγραμματικῆς ποιήσεως.

— Ἐν Λουξεμβούργῳ ἐγένοντο μετὰ πομπῆς τάποκαλυπτήρια τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ ποιητοῦ Θεοδώρου Μπαμβίλλ ἰδρυθέντος μνημείου. Τὸ ὠραῖον τοῦτο μνημεῖον, ἔργον τοῦ γλύπτου Rouleau καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Courtois-Suffit, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς προτομῆς τοῦ ποιητοῦ, ἐπὶ βάσεως ἐν εἰδει βωμοῦ, ἐφ' ἧς παρίσταται λύρα καὶ φοῖνιξ μετὰ ρόδον ἐν συμπλέγματι. Τῆς τελετῆς προέστατο ὁ Λεκὸντ Δελίλ, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ μνημείου Ἐπιτροπείας, συμπαραρίσαντο δὲ ὁ Φραγκίσκος Κοππέ, ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ γαμβρὸς τοῦ ποιητοῦ, ὁ νεαρὸς ἀλλ' ἤδη γνωστὸς ζωγράφος Rochegrosse. Ὁ Κάτουλλος Mendès καὶ ὁ Ρισπὲν ἐξύμνησαν τὸν ποιητὴν διὰ στίχων, ἐν πεζῷ δὲ λόγῳ ὁ Κοππέ.

— Ἐργον μεγάλης φιλολογικῆς ἀξίας θεωρεῖται ὁ ἐσχάτως ἐν Πετροπόλει ἐκδοθείς «Οἰδῖπος τύραννος» τοῦ Σαφοκλέους, ἐν δυοὶ τόμοις, μετὰ κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων ρωσιστῆ γεγραμμένων, ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς φιλόλογου Ζιλίνσκη, ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων κριτικῶν.

— Ἐξεδόθη ἐπίσημη πρὸ μικροῦ καὶ ἡ «Ἀθηναίων Πολιτεία» εἰς τὸ πολωνικὸν ἰδιῶμα μεθρμηνευμένη ὑπὸ τοῦ κ. Κουϊκλίτσκη, καθηγητοῦ τῶν κλασικῶν γραμμάτων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κρακοβίας.

— Ἀπέθανεν ἐβδομηκοντούτης ἐν Λίλλῃ ὁ δημοτικώτατος ἀσματοποιὸς Desrousseau, ὁ ὁποῖος ἀπὸ νεαρῶτάτης ἡλικίας ἔγραψεν ἐν τῇ langue